

Det sker i verden – Infrastruktur, videnskab og teknologi, nr. 15

Korte artikler fra hele verden; i dette nummer bl. a.:

- Visioner om fremtidens rumforskning kontra realisering
- Samarbejde med Europa fører USA nærmere Månen
- Putin afviser globalt opvarmnings-nonsens

Download (PDF, Unknown)

Skt. Petersborg Internationale Økonomisk Forum (SPIEF) åbner; Ingen Obama til at modarbejde amerikanske selskabers deltagelse

Torsdag, den 1. juni, åbnede Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) og vil fortsætte med fremlæggelser og diskussioner om videnskabelige og teknologiske gennembrud og planlagte udviklingsprojekter, frem til og med lørdag, den 3. juni.

Forbes-magasinet fra 31. maj giver et fingerpeg om de højtplacerede deltagere: Indiens premierminister Narendra Modi, FN's generalsekretær Antonio Guterres, Østrigs kansler Christian Kern og Ruslands lederskab.

Forbes-magasinet lægger, helt korrekt, direkte skylden på Obama,

<https://www.forbes.com/sites/riskmap/2017/05/31/us-companies-t-o-talk-business-with-putin-in-st-petersburg/#65e652bf2f39>

for amerikanske selskabers ringe deltagelse i de senere år: »Efter flere års lav deltagelse, hvor Obama-administrationen aktivt afskrækkede amerikanske foretagender fra at deltage i Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF), Ruslands største, internationale galla for foretagender, så ser vi i år en tilbagevenden af amerikanske selskaber med tilstrækkeligt mange deltagere til at afholde en separat amerikansk-russisk rundbordsdiskussion for første gang i forummet historie.«

Emnerne for paneldiskussionerne frembyder umiddelbare spørgsmål for menneskeheden: rumforskning, sundhed, infrastruktur, kernekraft, muligheden for en europæisk-eurasisk integration; sundhedspleje, Transport- og logistikøkonomien under forandring; Rusland-Indien; EAEU-latinamerikansk samarbejde; Fremskridt inden for videnskabens nye, fremskudte grænser; Byggeri af infrastruktur for Eurasiens fremtid; Rusland-USA; Anvendelse af langfristet kapital til infrastrukturudvikling; Rusland-Italien; En ny standard for økonomisk samarbejde; Fremtiden, der fødes i dag: Integration og Infrastrukturprojekter i Eurasien; BRIKS, SCO, BVI, EAEU – som alle vil forme fremtiden.

Fredag, på præsidentens samling, der vil se den højeste deltagelse, vil Ruslands præsident Putin, premierminister Modi og andre statsoverhoveder tale, med den amerikanske journalist Megyn Kelly, p.t. hos NBC-TV, der vil være ordstyrer og interviewe præsident Putin. Putin skal desuden efter planen

mødes med over 40 chefer for statslige fonde fra 23 lande, der tilsammen administrerer \$11,4 billion, iflg. Kiril Dmitriev, chef for det russiske Direct Investment Fund. Administrationen for Leningrad-regionen, der omgiver byen Skt. Petersborg, skal efter planen underskrive 130 aftaler til en værdi af over \$5 mia.

Den 2. juni afholdes en rundbordsdiskussion med det Amerikansk-russiske Erhvervsråd, hvor seniorledere fra nogle af Amerikas største, førende selskaber, inklusive Boeing, Caterpillar, General Electric og Phillip Morris International, vil deltage.

Foto: NBC's Megyn Kelly er ordstyrer på et panel med den russiske præsident Putin og den indiske PM Modi fredag aften på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum. (Foto: Kremlin.ru)

Den økonomiske platform

Leder fra LaRouche PAC, 25. maj, 2017 – Det, der altid må ligge til grund for vores forståelse af det, nogle mennesker blot kalder »infrastruktur«, må være Lyndon LaRouches begreb om, hvad det egentlig er, der gør sig gældende med et sådant begreb. For, det reflekterer den ene sandhed om menneskeheden og dens historie, nemlig den sandhed, at menneskeheden genopfinder sig selv og så at sige skaber en ny og bedre menneskelig art, gennem sin iboende, menneskelige kreativitet. Dette er den sandhed, der ligger i infrastruktur, sandheden om økonomi og sandheden om selve den menneskelige natur – de er i virkeligheden alle aspekter af én og samme ting, der stirrer os i møde, når vi først begynder at begribe det.

Ben Deniston fra LaRouche PAC Videnskabsteam fremførte dette

argument på en forståelig måde den 13. april med sine korte bemærkninger til Schiller Instituttets Manhattan-konference, og som blev rapporteret i *EIR*, 5. maj. [www.larouchepub.com/other/2017/4418lar_platform_concept.html]

Bens titel lød, »Fra den Nye Silkevej til rummet: LaRouches koncept om den økonomiske platform«. Og her, efter afslutningen af Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj en måned senere, har Lyndon LaRouche understreget, at det nye, internationale rumprogram nu er det næste, nødvendige skridt for menneskeheden.

Den tidligst kendte sådan »platform« var den præhistoriske trans-oceaniske, maritime kultur, som allerede besejlede verdenshavet under den sidste istid. Ben karakteriserede denne kulturs »platform« som stjernekortet, som søfarerne brugte til at finde vej over det uvejsomme hav. Menneskets viden om stjernehimlen var den første videnskab og er på en måde fortsat kernen i al ægte videnskab – som Lyndon LaRouche i dybden forklarer hele dette spørgsmål i 1984 i sin artikel, »On the Subject of B.G. Tilak's Thesis: The Present Scientific Implications of Vedic Calendars from the Standpoint of Kepler and Circles of Gauss« (Om B.G. Tilaks tese: De nuværende videnskabelige implikationer af vediske kalendere ud fra Keplers standpunkt og kredse omkring Gauss), som findes genoptrykt i *EIR*, 28. april.[1]

Lyndon LaRouche bruger termen »platform« i denne forstand til at indikere en ægte videnskabelig, kulturel og økonomisk revolution, som kvalitativt transformerer menneskeheden, dens omgivelser, aktiviteter, overbevisninger og moral – ja, som faktisk omskaber mennesket til en ny, anderledes og bedre art.

Det var det menneskelige intellekt, der for første gang begreb stjernernes plan. Det var det menneskelige intellekt, der indledte menneskets erobring af kontinenternes indre, fra Karl den Stores store kanaler, til Colberts værker og Amerikas kanaler og jernbaner, og videre til kulminationen af dette

menneskelige intellekt i den Eurasiske Landbro, eller Bælt & Vej, og som blev udtænkt af Lyndon og Helga LaRouche.

Den mest strålende side af det Tyvende Århundrede, som er integreret med Lyndon LaRouche og hans arbejde i det århundrede, vil altid være lanceringen af rumprogrammet, også selv om det i vid udstrækning blev afbrudt på det tidspunkt. Enhver dybere undersøgelse af rumprogrammets historie og dets personer bekræfter én i overbevisningen om, at dette i sig selv var en kvalitativt højere fase af den menneskelige civilisation: selve personerne, videnskabsfolkene, astronauterne og de hundreder af tusinder, der gjort alt, hvad der var muligt og umuligt for at støtte indsatsen – de var bedre mennesker, af en højere kvalitet. Idealistiske mennesker. Det er ganske åbenlyst; og det gælder i lige grad for det sovjetiske som for det amerikanske rumprogram.

Lyndon og Helga LaRouches ven, Krafft Ehrlicke, er et fremragende eksempel.

Som de nævnte artikler af Lyndon LaRouche antyder, så er det en kendt hemmelighed, at dagens og morgendagens rumpionerer har rødder tilbage i tiden, til istidens videnskabsfolk og globetrottere. Selv de navne, vi giver dem: »astronauter«, »kosmonauter«, »taikonauter«, fastslår korrekt, at de er »søfarere«, af det græske ord »nautes«. Det er de sandelig.

☒ Med vores lancering af en national kampagne for at revolutionere infrastrukturen i New York City, er dette nogle af den form for overvejelser, der ligger os på sinde.

Titelfoto: Helleristning fra Engelstrup, Odsherred, dateret

til år 1000-500 f.Kr. Helleristninger med afbildning af skibe i hele Norden viser den store betydning, skibsfart havde for datidens mennesker, hvor indlandsområderne var ufremkommelige.

Indsat foto: Shanghai Transrapid maglevtog i 2012. (photo: Lars Plougmann/Flickr CC BY-SA 2.0)

[1] Vi henviser til knappen *EIR* på hjemmesiden, der giver adgang til arkivet over samtlige årgange af *EIR*. Nogle artikler er dog kun for betalende abonnenter. For tegning af abonnement, henvendelse til vores kontor.

Virksomheden af Bælt & Vej

Forum:

Lyndon LaRouche:

»En vidunderlig ændring i historien«

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – I dag sluttede »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« i Beijing, efter to dage med overvejelser og med repræsentation fra 130 nationer, i en proces, som værten, præsident Xi Jinping, beskrev som at arbejde sammen for en »fælles fremtid for menneskeheden«. Et fælles kommuniké blev udstedt her til eftermiddag, efter Ledernes Rundbordssamtale ved Bælt & Vej Forum, hvor 29 statsoverhoveder deltog. Præsident Xi, såvel som også præsident Putin, æresgæsten, holdt bagefter en pressekonference. Xi meddelte, at det andet internationale forum bliver i 2019 i Kina.

»Dette er en vidunderlig ændring i historien«,

erklærede Lyndon LaRouche om konferencen. Han sagde, at

»Kina gør et godt stykke arbejde. Kina stiller sig selv i front for dynamikken for verdens udvikling.«

Han sagde, at

»vi er parat til at satse på den totale sejr i USA og andre steder«. Lad være med at »forklare« det. »Acceptér processen og aktualisér potentialet. Få hele verden indkapslet i denne proces. Kampen går ud på at arbejde på dens virkeliggørelse.«

Lyndon LaRouches hustru, Helga Zepp-LaRouche, befinder sig lige midt i handlingens centrum i Beijing. Dette kommer efter årtiers lederskab fra LaRouche-parret, for netop denne form for mobilisering for verdensomspændende udvikling. Siden 1990'erne og Helga Zepp-LaRouches første deltagelse i en international konference i Kina, hvor hun opfordrede til en »Eurasisk Landbro«, er hun i Kina blevet vidt kendt som 'Silkevejsladyen'.

Repræsenterende Schiller Instituttet, som hun stiftede og er præsident for, talte Helga Zepp-LaRouche søndag, den 14. maj, på konferencens første dag, på panelet, »Bælt & Vej for fremme af en stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Hun sagde:

»Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.»

Helga Zepp-LaRouche adresserede især spørgsmålet om USA's rolle – USA's delegation i Beijing blev ledet af en særlig rådgiver til præsident Trump. Med en fremstilling af det mest positive, 'store billede', forklarede Zepp-LaRouche:

»Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet ...
«

Som det kunne forudsiges, så er geopolitik-flokken, med centrum i London, ved at få et anfald. Londons *The Economist* kørte i dag en strøm af modvægt, med overskriften, »"The Economist explains, "What Is China's Belt and Road Initiative?" (The Economist forklarer: Hvad er Bælt & Vej-initiativet?) De skriver, at forretningsfolk i Centralasien kalder det for »En vej, en fælde«, fordi B&V-projekter er upålidelige. Og »Bælt & Vej Forum har en uheldig forkortelse, opkast (BARF)«, osv.

Men tilbage i virkeligheden markerer Bælt & Vej Forum ikke alene udviklingen af et potentielt verdensøkonomisk og videnskabeligt lift-off, men der er også en proces i gang med overvejelser over spørgsmål om nuværende lidelse og mulig generel krig. Præsident Trumps udsending til Beijing, Matthew Pottinger, er nu i Sydkorea til konsultationer om spørgsmål i regionen. Med hensyn til Syrien, hvor fredsforhandlinger, under navnet »Genève 6«, begynder i morgen, er flere møder planlagt til denne uge med mellemøstlige ledere, der mødtes i Beijing med både Xi og Putin. I Washington, D.C., vil den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan mødes med præsident Trump den 16. maj. Den 17. maj vil den italienske premierminister Paolo Gentiloni mødes med præsident Putin i Sotji. Den græske premierminister Alexis Tsipras mødtes ligeledes med Xi og Putin i Beijing, og også med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov.

I dag opsummerede Helga Zepp-LaRouche det store potentiale – vores store udfordring – ved at beskrive åbningen af Bælt & Vej Forum den 14. maj:

»I går var et fantastisk, historisk øjeblik!«

Hun talte på China Global Television Network's program, **»Dialog med Yang Rui«**, udsendt live, prime time.

Hun udbrød: *»Vi befinder os i et faseskifte for menneskeheden!«*

*Foto: Slutscene fra Aftengallashow på forummet, med en smuk præsentation af kinesisk kultur. **Videoen kan ses her.***

Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing.

“Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.”

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet, deltog i går, på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt & Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termionuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme, kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasiske samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkeligt menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

Kina har lanceret Århundredets Projekt; Hvad er vores ansvar fremover?

Leder fra LaRouche PAC, 14. maj, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings hovedtale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, søndag, understregede de næste skridt, der må tages for at sikre, at flere end 100 nationer i maksimal grad får fordel af det, han kaldte »Århundredets Projekt« – Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Det attraktive aspekt af dette storslåede projekt med storslåede infrastrukturprojekter er blevet fastslået gennem fire år, sagde Xi og citerede et mundheld: »Ferskner og pærer taler ikke, men de er så tiltrækkende, at en sti kommer til syne under træerne«. Men, med mere end \$950 mia. i forpligtende langfristerede investeringer i 900 projekter – hidtil i overvældende grad fra Kinas udviklingsbanker og nye fonde, som tilføjede \$115 mia. i nye forpligtelser alene på dette Forum – understregede Xi de vanskelige opgaver med koordinering af projektdesign, planlægning af økonomisk udvikling og mobilisering af industri blandt de deltagende lande. Og også, fælles finansiering gennem nationale kreditter.

Det pressereden spørgsmål er, hvad andre nationer, især USA, kan og må *tilføre* BVI, for virkelig at gå med i det – i betragtning af 1 milliard fattige mennesker, truslen om sult og massedød i dele af Afrika og Mellemøsten, samt udbredelsen af en fortvivlelsens kultur i USA's og Europas afindustrialiserede områder.

Den amerikanske systemøkonom Lyndon LaRouche, stifter af *EIR*, og hvis hustru Helga Zepp-LaRouche optræder i kinesisk pressedækning af Forummet, understregede, at tiden nu er inde til, at hans bevægelse i USA og alle dens tilhængere må handle for at føre Trump-administrationen længere end sine første skridt for samarbejde med Kina.

LaRouche påpegede udforskning af rummet og alle de hermed forbundne videnskabelige og teknologiske landvindinger: Dette er et *førende* bidrag, som USA kan og må yde til dette initiativ, hvor USA samarbejder med andre rumprogrammer, der engang efterlignede, men nu overgår Amerikas, med det formål at skabe et overordnet spring i menneskeligt fremskridt.

Der må være en »Silkevej i Rummet«, der overvåger og er drivkraft bag nye infrastruktur-korridorer på Jorden. Præsident Donald Trump er netop lige begyndt at se på en virkelig genoplivelse af NASA's kapacitet på »Apollo«-niveau, og en genoplivelse af optimismen hos det amerikanske folk, der engang kunne gå på Månen.

Ignorér »den offentlige mening« om, hvad der skulle være muligt, sagde LaRouche. Og frem for alt, få Amerika til at handle på denne basis: Hvad er meningen med livet for et menneske, 50 år frem i tiden? Da Lyndon og Helga LaRouche for mere end 35 år siden fremlagde politikken for den »Eurasiske Landbro« og internationale udviklingsbanker, forudså de i realiteten meningen med denne weekends momentum i Beijing og præsenterede frøet til dette momentums Bælt & Vej-initiativ.

Præsident Xis presserende opfordring kan høres:

»Industrier er nationaløkonomiens fundament. Vi bør intensivere industrisamarbejde således, at forskellige landes industrielle udviklingsplaner vil komplementere og forstærke hinanden. Fokus bør ligge på lanceringen af store projekter. Vi bør styrke internationalt samarbejde om produktionskapacitet og fremstilling af udstyr og gribe nye

udviklingsmuligheder, der frembydes af den nye industrirevolution, for at skabe nye foretagender og fastholde dynamisk vækst.

Finansiering er en moderne økonomis livsblod. Kun, når blodet cirkulerer uhindret, kan man vokse. Vi bør etablere et stabilt og bæredygtigt, finansielt garantisystem, der holder risici under kontrol, skabe nye modeller for investeringer og finansiering, opmuntre til større samarbejde mellem regering og privatkapital og bygge et diversificeret finansieringssystem og et flerstrengt kapitalmarked. Vi bør ligeledes udvikle inkluderende finansiering og forbedre netværk for finansielle ydelser.

Infrastruktur-konnektivitet er fundamentet for udvikling gennem samarbejde. Vi bør fremme konnektivitet til lands, til vands, i luften og i cyberspace, koncentrere vore bestræbelser omkring hoved-forbindelsesveje, byer og projekter og forbinde netværk for hovedveje, jernbaner og havne. Vi har sat et mål for byggeri af seks økonomiske hovedkorridorer under Bælt & Vej-initiativet, og vi bør bestræbe os på at opfylde dette mål.«

Denne udfordring blev anerkendt af den tjekkiske præsident Milos Zeman på Bælt & Vej Forum: »I hele historien har der, med undtagelse af Marshallplanen, ikke været et langfristet projekt, der kræver enormt mod. Lad mig udtrykke min taknemlighed over for Folkerepublikken Kina for dets mod, og lad mig især udtrykke anerkendelse over for Kinas præsident for dette så sjældne mod.«

Helga Zepp-LaRouche, der blev interviewet af Kinas *Xinhua* Nyhedsbureau, forudsagde, at andre lande vil blive i stand til at »eftergøre det kinesiske, økonomiske mirakel gennem de seneste 20 år ... Det vil føre til videnskabelige og teknologiske gennembrud, med internationalt samarbejde om termionuklear fusionsteknologi, der vil give os sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer ...

Jeg er sikker på, at det (initiativet) vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, med en omskrivning af et gammelt slagord: intet land vil blive ladet tilbage«.

Lad os sørge for, at USA indtager en førende plads og redder sin egen fremtid.

Foto: Internationalt Forum for Ét bælt, én Vej begynder. (kremlin.ru)

Kinesiske børn i første klasse lærer om raketter og videnskab

28. april, 2017 – Kort tid efter Kinas anden nationale Rumfartsdag den 24. april, kræver Undervisningsministeriet som en del af sin politik for at forbedre færdigheder inden for videnskab, at alle underskoler begynder at undervise i videnskabsklasser i første klasse, med start fra efterårssemestret. Et forløb om basalt kendskab til raketter tilbydes allerede til alle børn i første klasse på Beijing Xicheng Skole for Fremmedsprog, og klasser i populærvidenskab afholdes i de fleste af de offentlige skoler i Beijing. Eleverne undervises i historien og teorien om raketter, historien om Kinas rumfartsindustri og opsendelsen af den nye Long March 7 raket, som satte Tianzhou-1 lastfartøjet i kredsløb. Ud over undervisning i klasseværelset er der planlagt ekskursioner i marken og praktiske eksperimenter, sammen med modelraketter, der vil blive opsendt i skolegårde, rapporterer CCTV-English.

Foto: Elever ved Beijing Xicheng Skole for Fremmedsprog klar til at opsende deres raketmodeller den 26. april, 2017.

Rumfart er drivkraft for beskæftigelse

28. april, 2017 – Afdelingen for rumfart i Tysklands luftfartsindustri sektor har den største vækstrate blandt alle afdelinger; selv om den kun tegner sig for 8 % af det totale resultat, rapporterer den om en vækstrate på 17 % i 2016, med opadgående tendens.

Hovedvægten lå på at tiltrække unge mennesker til et fremtidigt job i rumfartsindustri sektoren ved flere arrangementer i Tysk Luft- og Rumfartscenter (DLR) på dets lokaliteter i hele Tyskland under »Pigernes Dag«, som blev afholdt i går. I Berlin deltog unge kvinder i en simuleret rejse til Mars. I Bremen hørte unge kvinder et foredrag om vakuum, udførte eksperimenter med robotter og simulerede en vanskelig landing af et fartøj på Mars ved hjælp af et råt æg, båret af en ballon.

En begivenhed i Köln handlede også om robotter; ved DLR's ingeniør- og testcenter i Lampoldshausen blev unge kvinder gjort bekendt med forskning og udvikling af raketforstærkere. I Neustrelitz briefede DLR-eksperter dem om, hvad kravene er til at blive kvindelig astronaut; det daglige arbejde for astronauter på ISS blev fremstillet ved et arrangement i Oberpfaffenhofen.

Foto: Fingerfærdighed – DLR afholder "Pigernes Dag" i Göttingen.

Rumfart bliver centralt punkt i Tysklands politik

29. april, 2017 – Under et fællesarrangement den 26. april mellem det Tyske Rumfartscenter (Deutsches Zentrum für Luft- und Raumfahrt, DLR), og Baden-Württembergs delstatsparlaments komite for teknologi, blev den fremtrædende rolle af denne stats rumforskningsinstitutioner understreget. Dette understreges også af den kendsgerning, at af 11 astronauter, som Tyskland hidtil har sendt ud i rummet, er 4 fra denne stat.

Højteknologiske produkter, der er udviklet i Baden-Württemberg, bruges i ESA's Ariane-bæreraketter og i det europæiske satellitnavigationssystem, Galileo, samt mange andre anvendelser. På DLR's centrale område for ingeniørarbejde og testning af raketforstærkere, i Lampoldshausen, har man udviklet en enestående koncentration af knowhow; og i Stuttgart forsker og udvikler 700 eksperter lasersystemer, nye materialer og konstruktionsstrukturer, robotter til ubemandede rumfartsmissioner, og deslige. Desuden har tre førende europæiske rumfartsteknologiske selskaber hjemsted i Baden-Württemberg: Tesat Spacecom, Airbus Safran Launchers og Thales Alenia Space Deutschland, som beskæftiger flere tusinde højtspecialiserede ingeniører og arbejdere.

»Videnskab og rumfart udgør en del af vore valgdistrikter«, sagde DLR's chefdirektør Gerd Gruppe til komiteens medlemmer og opmuntrede dem til at gøre rumfartsteknologi til et centralt aspekt af deres politiske aktiviteter, eftersom »tiden netop nu er inde til at anvende rumfarts-knowhow og -teknologier«.

Lyndon LaRouche: Vi må indføre økonomisk virkelighed

Leder fra LaRouche PAC, 27. april, 2017 – USA og det transatlantiske finanssystem befinder sig nu ved et punkt, hvor det er på vej til en snarlig eksplosion, der overgår 2007-08. Foretagendernes gældsboble i dag, som er på \$14 billion, er større end ejendomsmarkedets boblens \$11 billion i 2007-08, og raten med 20 % betalingsstandsninger, som forudses for denne gæld i dag, er langt større end det, vi faktisk oplevede med ejendomslåne for et årti siden. Vi befinder os allerede i »The Big Short«, hvor Wall Street udlåner flere penge til naive tåber for at hjælpe dem til at opkøbe Wall Streets værdiløse værdipapirer – for derefter at spille imod sine egne kunder.

Hysteriet, der udstilles i Wall Streets daglige, offentlige udgydelser imod Glass-Steagall, reflekterer bankernes bevidsthed om den forestående nedsmeltning.

Intet som den nuværende situation er nogensinde blevet oplevet før, nogetsteds – det, der f.eks. skete i 2007-08, tåler ikke sammenligning med noget som helst i den nuværende verdenssituation.

Gene Kranz, mission controller i NASA, der senere blev chef mission controller for Apollo 13, beskrev i sin bog fra 2009, *Failure is Not an Option* (Fiasko er ikke en mulighed), hvordan hans chef, den legendariske mission controller Chris Kraft, kom hen til hans skrivebord blot to uger efter, at Kranz først startede i NASA i Langley i 1960. Kraft sagde:

»Alle andre er optaget. Jeg har kun dig tilbage. Vi har vores første Redstone-opsendelse foran os. Jeg vil gerne have, at du tager til Cape, går sammen med dem, der udfører testene og skriver en nedtælling. Skriv dernæst nogle regler for missionen. Når du er færdig, så ring til mig, og vi kommer ned og begynder træningen.«

Kranz fortsatte med at sige, at

»han må have bemærket chokket i mit ansigt, da Kraft fortsatte med at sige, 'jeg giver Paul Johnson besked om at tage imod dig i Mercury Control og give dig en hånd med'.

Min tid som iagttager var forbi, min mulighed for at nå at komme i omdrejninger afsluttet ... Fra mit arbejde, senest ved Holloman Air Force Base i New Mexico, kendte jeg til flyvning, systemer, procedurer og checklister. Jeg kunne godt regne ud, hvad en nedtælling skulle indeholde. Men regler for en mission var noget andet. Der havde aldrig tidligere været en sådan mission i USA's historie – jeg måtte simpelthen kaste mig ud i det. Eftersom der ikke var skrevet nogen bøger om den faktiske metodologi inden for rumfart, måtte vi skrive dem hen ad vejen.«

I dag er situationen den samme. Der findes ingen instruktionshåndbog. Det, vi ved, er, at vi må komme krakket i forkøbet, gennem en dybtgående mobilisering af befolkningen – ligesom en krigsmobilisering, men en dybtgående nationaløkonomisk mobilisering. Tænk på Franklin Roosevelts »100 dages program«. Stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, forklarede, hvad dette vil sige i sine »Fire Nye Love« fra juni 2014. Revolutionen, der vælder frem fra hans »Basement« forskningsteam, giver genlyd af dette, sammen med hans »Manhattan Projekt«. Det sås i lederen af Basement-teamet **Benjamin Denistons 15 minutter lange præsentation** ved Schiller Instituttets konference på Manhattan den 13. april, og ligeledes af Basement-teamleder Megan Beets' kursus den 15. april, om **»Fusion; At hæve den menneskelige art.«**

Det findes i hele Manhattanprojektets musikalske arbejde, ledet af Schiller Instituttets musikdirektør, John Sigerson.

»Det, man kan efterprøve, er det, I laver i Basement team, og det virker«, sagde LaRouche i dag.

»Det er funktionelt. Det, vi har gjort i Manhattan-området, har været en præstationsmæssig revolution. Så hvis I vil synke, kan I synke ved at være tåbelige. Hvis I ikke vil synke, så er det, I må gøre, at opføre jer ordentligt.«

LaRouche bemærkede, at USA og andre nationer har en iboende økonomisk kraft, der demonstreres i superhøje vækstrater, som impulser i visse perioder. Men

»så kom tyveknægtene og lukkede det ned og udbredte den myte, at det er sådan her, systemet fungerer. Men det er en myte! Det fungerer ikke sådan.«

Det, vi gør med Manhattan Projektet, hvor vi skaber en kraft for økonomisk kreativitet, må fortsættes. Der må være skabelsen af en udviklingsproces. Vi må indføre økonomisk virkelighed. Hvis det gøres, vil der ikke være noget problem, for døre vil åbne sig – før eller siden.

»Problemet i nationaløkonomier opstår, når nationaløkonomier ødelægges. Hvis man ser på det, som jeg ser på det«, sagde LaRouche,

»så har vi portene til fremgang lige frem for os. Men, vi må fastholde dem – det er forskellen.«

Imod Londons trusler om verdenskrig – Drøftelser mellem Trump og Xi bliver af største betydning

Leder fra LaRouche PAC, 24. april, 2017 – Med endnu en telefondiskussion søndag om fred på Koreahalvøen, er dialogen mellem præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping ved at få afgørende betydning som lederskab for verden, hvilket forstås af førende, kinesiske personer, men i det atlantiske område fordunkles af britiske krav om krigskonfrontationer.

Xi har foreslået, og Trump givet tilsagn til, samtaler mellem de to på fast basis, samt Trumps snarlige besøg til Kina til endnu et topmøde.

Dette er et afgørende samarbejde for den første, amerikanske præsident i hundrede år, der taler om en tilbagevenden til Alexander Hamiltons og Lincolns »Amerikanske Økonomiske System«, som trodsede Det britiske Imperium og gjorde USA til verdens førende industrination.

Kinas »Økonomiske Bælt & Vej-initiativ« er drivkraften i den verdensøkonomiske vækst og er til reel fordel for de øvrige 60 nationer, der deltager, og tilfører deres økonomier infrastruktur og skaber produktiv beskæftigelse. Dette er, hvad Trump ønsker at gøre.

Trump genopliver ånden fra John F. Kennedys Apolloprogram, med videoer om rummet fra præsidenten og hans opkald i dag til rumstationen, hvor tusinder af amerikanske elever så med, og han foreslår at forcere en tilbagevenden til Månen og Mars.

Kinas rumprogram fører an i udforskning af Månen, inklusive dennes bagside, hvilket aldrig tidligere er forsøgt, og med udsigt til Mars.

Trump og Xi ønsker begge en fredelig løsning i Korea. Londons ledere og medier forsøger nu, efter at have anført et slag à la McCarthy-epoken imod Trumps samarbejdsrelation med Rusland, ihærdigt at få krisen over Nordkorea til at eksplodere i en verdenskrig. Den britiske forsvarsminister Michael Fallons udtalelse i går om, at »premierminister May er rede til at tage atomvåben i brug i et førsteslagsangreb«, som en britisk overskrift korrekt rapporterede, var krigsvanvid, især i en fabrikeret atomvåbenkrise. Storbritanniens statsanklager har netop erklæret, at aggressionskrig ikke er forbudt under britisk lov!

Briternes handlinger for at sværte og begå 'kup' imod Trump-præsidentskabet må standses.

Hvis det amerikansk-kinesiske og det amerikansk-russiske samarbejde er godt, er der intet problem i verden, der ikke kan løses.

Som den seneste, 1-minut lange video fra *EIR* erklærer:

»Præsident Donald Trump har ofte talt om sin plan om at bruge \$1 billion til USA's infrastruktur for at styrke produktiviteten og udvide økonomien. Næste måned har han en fantastisk mulighed for at diskutere denne vision med andre verdensledere, inklusive dem i Asien, som bruger 30 gange så meget som USA på infrastruktur, i forhold til deres BNP.

Den 14. og 15. maj afholdes der et enormt topmøde i Beijing, for at udarbejde en detaljeret plan for udførelsen af Bælt & Vej-initiativet. Dette er et internationalt samarbejdsprojekt, initieret af Kina, som involverer: samarbejde mellem flere end 60 lande; byggeriet af det, der vil blive infrastruktur for henved \$20 billioner; det vil berøre mere end 4 mia.

mennesker.

Topmødet i maj vil inkludere: 110 nationer, af hvilke 28 bliver repræsenteret af deres statsoverhoveder. Det er en stor mulighed for infrastruktur.

Præsident Trump, gå ikke glip af denne mulighed. Deltag i topmødet i Beijing!«

Foto: *From @realDonaldTrump, April 7, 2017, Mar-a-Lago, Florida: ""@FLOTUS & I are honored to welcome the President of the People's Republic of China, Xi Jinping, & Madame Peng Liyuan to the United States."*

Frankrig: Jacques Cheminades anden kampagneannonce går i luften otte timer før søndagens valg

20. april, 2017 – Det følgende er en oversættelse af Cheminades tre minutters valgspot, som, den 21. april, vil have været udsendt otte gange på fjernsyn, i bedste sendetid. Valgets første runde finder sted søndag, 23. april. Det første 90-sekunders klip vil da have været udsendt 10 gange.

»Jeg kunne gøre som de andre kandidater og opremse forholdsregler, der afhjælper alle de hastende indsatsområder.

Det er sandt, at vi har enormt hastende indsatsområder: jobs, der forsvinder, dårlige arbejdsvilkår, boliger, der ikke kommer, uddannelse, der er for selektiv, handicap, der ikke

behandles.

Men jeg vil ikke lyve for jer: Så længe, vort land fortsat er under en finansiel okkupation, vil løfterne blot være valgslogans, og vi vil have tabt kampen.

Allevegne hører vi, at 'kassen er tom', at vi sidder i gæld til halsen. Sandheden er, at vi bare fortsætter med at redde storbankerne og spekulanterne (bail-out).

På et år giver den Europæiske Centralbank dem €960 mia. for at vinde lidt tid, inden næste krak – penge, der er skabt ud af den blå luft – hovedsageligt for at støtte spekulation samtidig med, at samfundet påtvinges nedskæringspolitikker – 'nøjsomhedspolitik' – i beskæftigelsen og produktionen.

I forhold til fransk økonomi, repræsenterer disse €960 mia., €115 mia.

Alternativet er den nationalbank, som jeg ville genskabe. Den ville være i hænderne på arbejdere, på ledere af foretagender og folkevalgte, og den ville udstede kredit for €100 mia. om året. Det er mindre end €115 mia., så ingen kan sige, at vi bruger for mange penge.

Hver eneste cent vil blive dirigeret til at imødekomme jeres behov og jeres fremtid, i stedet for at fodre nye finansbobler.

Hermed vil vi blive i stand til at skabe 1 million nye jobs om året for at sikre vores økonomiske genrejsning, genoplive vore landlige områder sammen med vore borgmestre og lancere morgendagens store projekter: rumforskning, udvikling af havene, udviklingen af Afrika og kontrolleret termionuklear fusionskraft.

Jeg satser således på fremtiden. Det, vi tilbyder de fremtidige generationer, vil gøre det muligt for os at sætte gang i økonomien i dag, og gøre det muligt at tilbagebetale

kreditte i morgen.

Staten må have kontrollen over pengene. I modsat fald vil de, der har penge, fortsætte med at kontrollere staten. Vore leder underkaster sig en modstander, som ingen af dem har vovet at konfrontere.

Det er, selvfølgelig, den lovløse finansielle verden.

Men det er også det, der har invaderet vore hjerner: nyheds-flash, kommunikationsmidlerne, hele denne endeløse liren-af uden refleksion, som sluttelig gør os passive.

Jeg kæmper for, at tingene bliver bedre i morgen.

For kun ved at skue mod horisonten kan vi undgå at løbe ind i en mur.

Jeg kæmper for et Frankrig for digital teknologi, robotics, 3D, en kultur, der er helliget liv og opdagelse, og som bringer kunst og videnskab tilbage til folket.

Jeg kæmper for at give unge mennesker deres selvværd tilbage, snarere end frygten for ikke at slå til.

Mange af jer væmmes og ønsker ikke at stemme, eller stemme for nogen, som vil vinde, eller, forblindede af vrede, stemme imod jeres egne interesser. Gå til vores website [cheminade2017](http://www.cheminade2017.fr). Så vil jeg vædde med, at mange af jer vil stemme på mig, på vore ideer, for de vil se, hvordan David'er kan besejre Goliat'er.«

Jacques Cheminade er stifter og leder af partiet Solidaritet og Fremskridt (Solidarité et Progrès), og mangeårig ven af LaRouche-parret, hvis ideer hans parti er fortalere for i Frankrig.

Cheminades valgkampagne kan følges her:
http://www.cheminade2017.fr/?debut_mesures=27

»Krafft Ehrickes vision for menneskehedens fremtid«

Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Instituttets konference i München, Tyskland, den 25. marts, 2017

Jeg er også sikker på, at, hvis Krafft Ehricke havde været her i dag, eller havde levet i vor tid, så ville han have været utrolig optimistisk med hensyn til, at hans vision, som i hans levetid ofte blev bekæmpet – ikke kun hans livs vision, men fortsættelsen af rumfart i det hele taget mødte utrolig meget opposition og modarbejdelse – at han ville erkende, at vi i dag virkelig har den strategiske konstellation, som bringer realiseringen af hans vision inden for rækkevidde. Det er allerede, i forbindelse med en tale om det kinesiske rumfartsprogram, blevet sagt, at »frøspringet« nu virkelig kommer, for kineserne har en vision om at udvinde helium-3 på Månens bagside til den fremtidige fusionsøkonomi på Jorden. Det bliver endda også diskuteret af ESA, men jeg mener, at Kina på verdensplan uddanner flest forskere og videnskabsfolk inden for rumfart, og derfor er jeg optimistisk over, at denne »leap-frogging«, altså frøspring, vil fortsætte.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER 29. marts,
2017:**

**Pressen mørklægger Trump og
USA's nye visioner
i et forsøg på at forhindre
det nye paradigme**

v/ formand Tom Gillesberg

https://soundcloud.com/si_dk/pressen-morklaegger-trump-og-usas-nye-visioner-i-et-forsog-pa-at-forhindre-det-nye-paradigme

**De værste 'falske nyheder'
er, at medierne
nægter at informere**

befolkningen om det Nye Paradigme, der finder sted

Leder fra LaRouche PAC, 27. marts, 2017 – Otteogfyrre timer efter præsident Donald Trumps ugentlige tale, der inspirerer Amerika til at genoprette vor nations tabte dedikation til at udvide menneskets viden om Universet og om selve livet, er denne historiske videoudsendelse fortsat næsten ikke blevet rapporteret i de amerikanske medier. Det er ikke engang blevet nævnt i *New York Times*, *Washington Post*, *Los Angeles Times* eller på de store Tv- og radiostationer. I stedet er medierne fulde af historier om, at Trump er en »fiasko«, fordi en (dybt fejlbehæftet) sundhedslov blev nedstemt, og af hysteri à la McCarthy-isme om Rusland, der stjæler det amerikanske valg, og af selv tilbagevendende henvisninger til »lugten af forræderi, der hænger over Trump-administrationen«.

På ét niveau er dette simpelthen nonsens. Men det sker også samtidig med, at en masse undergravende, »farvede revolutioner«, som den, der gennemføres mod Trump-administrationen, viser sig i hele Europa – i Balkanlandene, i Belarus (med direkte støtte fra de neonazistiske brigader i Ukraine), og, hvad der er vigtigst, i Rusland, hvor den med Soros forbundne Alexei Navalny har aktiveret et par tusinde demonstranter for at fremprovokere et par arrestationer, der skal gøres til avisoverskrifter i hele verden.

Og, hvad der er lige så vigtigt, så har præsident Trumps nylige vedtagelse af en politik for en tilbagevenden til det »Amerikanske System«, noget, der næsten udelukkende identificeres med Lyndon LaRouche, fået samme behandling af mainstream-medierne. Den faste skribent, der går under navnet Virgil på Breitbart-websitet, som tidligere blev ledet af Trumps chefstrateg, Steve Bannon, har udgivet to stærke

rapporter, den ene om Trumps besøg i Michigan i denne måned [»Donald Trump, Rosie the Riveter, and the Revival of American Economic Nationalism« (Donald Trump, nitte-arbejderen Rosie og genoplivningen af amerikansk, økonomisk nationalisme)], og den anden om Trumps krav om at genindføre det Amerikanske System [»Trump Connects to the Taproot of American Economic Nationalism with Henry Clay's `American System'« (Donald Trump skaber forbindelse til roden af amerikansk økonomisk nationalisme med Henry Clays 'Amerikanske System')].

Virgil bemærker, at disse taler af præsidenten »uden for enhver tvivl rejser den vigtigste, økonomisk-politiske idé i amerikansk historie«, og dog »var der ingen omtale af det i *Politico*, og heller ikke i hverken *Washington Post*, *New York Times* eller CNN«.

Løgnene, der udbredes som kendsgerninger af sofisterne på disse britiskkontrollerede og Wall Street-kontrollerede medier, er frastødende og ødelæggende, men ikke nær så ødelæggende som bestræbelserne på at forholde de amerikanske (og andre) masser, at den igangværende økonomiske og moralske transformation af vores nation i det hele taget finder sted. Forestil jer, at Jack Kennedys krav om, at mennesket skulle tage til Månen, »ikke, fordi det er let, men fordi det er svært«, blev udelukket i de amerikanske medier. Denne særlige 'behandling' er velkendt af Lyndon LaRouche, hvis udviklende rolle i begge disse videnskabelige og økonomiske innovationer er åbenlys for alle, der kender ham, men som er blevet systematisk forholdt størstedelen af det amerikanske folk i 50 år, som en bevidst, åbent erklæret politik fra de såkaldte mainstream-mediers side.

Men denne evne til at udøve mind kontrol over befolkningen via medierne, er ved at blive brudt. En præsident, der taler direkte til befolkningen, og som nægter at bøje sig for myten om, at »den offentlige mening«, som den defineres af medierne, må tilbedes, har nu indtaget embedet. Det er langt fra klart, om han vil lykkes, men potentialet er stort, hvis befolkningen

lever op til lejligheden. Lyndon LaRouche er i hvert fald af den overbevisning, at Trump ved, hvad han taler om.

Lyndon LaRouche har altid hævdet, at »den offentlige mening« og »at være praktisk« (pragmatisk) er menneskeheden, og i særdeleshed kreativitetens, største fjender. I denne tid med revolutionære forandringer, i traditionen efter Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt, er det nye paradigme fuldt ud opnåeligt. Verden vender sig mod Kinas Nye Silkevejsproces, som markerer afslutningen af »nulsums-geopolitik« under Det britiske Imperium, der har domineret moderne historie siden mindst 1900. Ideen om en global renæssance – inden for videnskab, kunst og politisk økonomi – er den nødvendige og passende mission, der nu er forelagt os alle.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson møder Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, Kina, den 19. marts, 2017. [State Department photo/Public Domain]

Trump og LaRouche-bevægelsen inspirerer til en tilbagevenden til menneskeheden mission i rummet

Leder fra LaRouche PAC, 26. marts, 2017 – Lørdag, den 25. marts, udsendte præsident Donald Trump en stærk og inspirerende, fem minutter lang video som sin ugentlige tale, hvor han bebuder sin plan om at føre nationen tilbage til

rummet, efter Obamas syv års ødelæggelse af NASA og nationens rumprogram. Trump lod sig inspirere af Hubble-teleskopet, der i 1995 skuer ud i tomrummet, for blot at opdage, at der er endnu tusinder, eller millioner – eller flere – nye galakser at opdage. Som Trump sagde: »Denne opdagelse var fuldstændig utrolig. Men det uforglemmelige syn tilfredsstillede ikke vores dybe hunger efter viden. Denne hunger voksede til stadighed, og endnu mere, og mindede os om, hvor meget, vi ikke ved om rummet; ja faktisk, hvor meget, vi ikke ved om livet.«

Alle borgere på Jorden må få lejlighed til at se denne video:
https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=ZGt6lkLApuo

Det er måske ikke et tilfælde, at Schiller Instituttet og Fusion Energy Forum, stiftet af Lyndon og Helga LaRouche, på samme tid afholdt konferencer i München, Tyskland, og i Houston, Texas, for at ære den store, tysk-amerikanske rumforsker og visionære person, Krafft Ehrlicke, der blev født for 100 år siden, den 24. marts, 1917. Alt imens flere fremlæggelser i München diskuterede Ehrlickes ekstraordinære liv og karakter, og hans tætte relation til hr. og fr. LaRouche, så viste en fremlæggelse af en schweizisk astronaut, professor Claude Nicollier, der havde besøgt Hubble-teleskopet under sine fire missioner i rummet, flere spektakulære Hubble-fotografier af galakser, som teleskopet havde opdaget.

☒ Blot få minutter senere, da Trump-videoen blev sendt til konferencen umiddelbart efter videoen blev udsendt af Det Hvide Hus, blev publikum slået af målløshed og inspireret af at se mange af de samme, smukke billeder af vort univers, som de netop havde set under den schweiziske astronauts fremlæggelse.

Med ganske få undtagelser har mainstreammedierne i USA, der er fikseret på at ødelægge den amerikanske præsident, baseret på britiske imperieløgne om, hvor farlig Rusland er for verden, totalt ignoreret denne historiske videopræsentation. Ikke

siden John F. Kennedys program for at tage til Månen, og siden Ronald Reagans program for et samarbejde mellem USA og Rusland om skabelse af et strategisk forsvar i rummet, imod atomvåben, har en præsident således inspireret nationen – og dog vil de fleste mennesker ikke engang høre det, med mindre vi påtager os, som vores ansvar, at sørge for det.

Ligesom Ronald Reagans program for SDI, 'Strategic Defense Initiative' (Strategisk Forsvarsinitiativ[1]), var direkte inspireret af Lyndon LaRouche, så ser vi nu præsident Trump bevæge sig imod vedtagelse af en politik, der er blevet initieret og forsvaret af LaRouche – og i de fleste tilfælde, udelukkende af LaRouche – i løbet af de seneste 50 år. Tag LaRouches video fra 1987, »[Woman on Mars](#)« (Kvinden på Mars); hans brochure, 'War on Drugs' (Krig mod narkotika), fra 1980'erne; hans program for det Amerikanske System, for en genindførelse af Alexander Hamiltons (økonomiske) opdagelser; hans fremgangsmåde med Store Projekter for global udvikling; hans politik for de Fire Magter, for en forening af USA, Kina, Rusland og Indien; hans bog, »There are No Limits to Growth« (Der er ingen grænser for vækst), fra 1983 – alt dette reflekteres i stigende grad i de politikker, som Donald Trump vedtager.

Vil de lykkes?

Det vil være afhængigt af menneskehedens evne på globalt plan – og ikke kun amerikanernes – til at hæve sig op på et højere eksistensniveau – 'værens-niveau' – til det, Helga Zepp-LaRouche kalder menneskehedens »modne alderstrin«, baseret på den menneskelige arts harmoni gennem skabende samarbejde for at fremme vores tilstand af viden, og af kultur. Denne harmoni er den Europæiske Renæssances rod, som den blev inspireret af Nicolaus Cusanus – Nikolaus von Kues – af Brunnelleschi og andre; og som ligeledes er roden i Song-dynastiets Konfucianske Renæssance, inspireret af Zhu Xi, såvel som den nye Konfucianske Renæssance i dag, inspireret af Kinas præsident, Xi Jinping.

Vi oplever for tiden en revolution i civilisationen. Som Lyndon LaRouche altid har hævdet, så, når dette øjeblik kommer, vil tiden ikke være til heppekor, eller til at følge flokken. Det er en tid for lederskab og personligt ansvar for menneskeheden som helhed.

Den tid er nu kommet.

Foto: Screenshot fra præsident Trumps ugentlige tale, den 25. marts, 2017, om NASA Authorization Bill, med Hubble-teleskopets, og dets efterfølger, James Webb-teleskopets utrolige succeser.

[1] Se artiklen: [»LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling«](#)

Hundredeåret for den tysk-amerikanske rumfartspioner: Virkeliggørelsen af Krafft Ehrickes vision

for menneskehedens fremtid

Leder fra LaRouchePAC, 25. marts, 2017 – Det følgende er invitationen til konferencen for at mindes hundredeåret for den visionære rumfartspioner Krafft Ehrickes fødsel, den 24. marts, 1917, afholdt den 25. marts i München, Tyskland. Endags-konferencen blev sponsoreret af Fusion Energy Forum, Schiller Instituttet og Sammenslutningen for Rumforskningens Fremme. Hovedtalen blev holdt af Helga Zepp-LaRouche.

Den 24. marts, 2017, ville rumfartspioneren dr. Krafft Ehricke være blevet 100 år. For at ære hans livsværk og udbrede hans skønne ideer om menneskehedens fremtid i universet, vil Fusion Energy Forum, Schiller Instituttet og Sammenslutningen til Rumforskningens Fremme sponsorere en international konference i München med fremtrædende deltagere, om de fremtidige perspektiver for rumrejser, videnskab og teknologi. Krafft Ehricke var kendt for sin maksime: »Man har sagt, 'Hvis Gud havde ønsket, mennesket skulle flyve, ville Han have givet mennesket vinger.' I dag kan vi sige, 'Hvis Gud havde ønsket, at mennesket skulle blive en art, der rejser ud i rummet, ville Han have givet mennesket en Måne.'«

For Krafft Ehricke var koloniseringen af rummet den næste, naturlige fase i menneskehedens evolution. Han anså industrialiseringen af især Månen for at være et springbræt for menneskets ekskursioner ud i Solsystemet, og potentielt hinsides dette. Han var overbevist om, at det kun var gennem bemanded rumfart, at den menneskelige arts evolution ville nå frem til sin modne alder, og at den »udenjordiske forpligtelses store udfordring«, som han kaldte det, ville hæve mennesket op til sin sande bestemmelse.

Dr. Krafft Ehricke helligede hele sit liv til dette mål og bidrog signifikant til John F. Kennedys Apollo-program. Efter mordet på Kennedy blev hans, og mange rumfartsentusiasters, vision desværre ikke forfulgt. Amerika satte den første mand

på Månen, men forfulgte ikke yderligere udforskning af Månen, med udsigt til at erobre vores Solsystem.

I dag har vi, takket være Kinas politik, endelig muligheden for at genoptage denne opgave. Kina planlægger yderligere missioner til Månen, inklusive den første landsætning af et rumfartøj på Månens bagside, og har yderligere planer for udvikling af Månens potentiale, såsom udvinding af helium-3 for at løse menneskehedens energispørgsmål på Jorden i kommende årtusinder, ved hjælp af fusionsenergi.

Her på Jorden er Kina i færd med at bygge sin infrastruktur på ligeså dynamisk vis. Hvert år føjes 2.000 km højhastighedsjernbane til det nationale jernbanenet, der allerede er vokset til 20.000 km og skal vokse til 50.000 km frem til 2030, hvor alle større byer i Kina vil være forbundet gennem højhastighedstog.

Det er ligeledes Kinas plan at sikre sin energiforsyning ved at udvikle kernekraft. Faktisk bygger Kina flere nye kernekraftværker end nogen anden i verden, hvilket står i skarp kontrast til Tysklands energipolitik, hvor kernekraft, efter planen, skal være helt udfaset frem til 2022. For at forhindre denne politik i at føre til en katastrofe som i 1930'erne, må vi vende den såkaldte »energi-overgang« omkring og bygge sikre, nye kernekraftværker, såsom den indbygget sikre højtemperaturreaktor, samtidig med en massiv forøgelse af finansiering til forskning i fusionskraft. Igen, i dette felt øger Kina, til forskel fra den vestlige verden, hvert år finansieringen til forskning i fusion.

Men Kina udvikler ikke kun sin hjemlige økonomi; det investerer også massivt i andre lande. I løbet af de seneste tre år har Kina, stort set upåagtet af de vestlige medier, udviklet en helt ny strategisk orientering med det Nye Silkevejsinitiativ, som omfatter samarbejde med flere end halvfjerds nationer og omfatter to tredjedele af Jordens befolkning, 75 % af energiresurserne og over 70 % af det

globale BNP.

Forbes-magasinet skrev om den nye alliance: »Det er potentielt et opbrud, der kan ryste jorden og bryde paradigmer, og som, på en mere flydende måde, ville forbinde de økonomiske giganter Kina, Rusland, Iran, Indien og Europa i en løst sammensluttet, geo-økonomisk blok, der kunne ændre den globale magtbalance.«

Alliancen er mere end det. Kinas tilbud om »win-win«-samarbejde er inkluderende: dvs., det er et konkret perspektiv for at hæve sig over det geopolitiske niveau og virkeliggøre et nyt paradigme for menneskehedens fælles mål. Eller, som præsident Xi Jinping udtrykte det i sit nytårsbudskab, det er baseret på den overbevisning, at menneskeheden er et fællesskab for en fælles bestemmelse, der kan transformere vores planet til et fredeligt og fremgangsrigt sted.

For Tyskland og andre europæiske nationer tilbyder disse strategiske forandringer ekstraordinære muligheder, og samarbejde, frem for alt inden for områderne fusionskraft og rumforskning, åbner mulighed for konkret at sætte mange af Krafft Ehrickes visioner på dagsordenen. Denne konference vil således ikke alene ære hans bidrag til videnskabens historie, men søge at inspirere nutidens og fremtidens praksis.

Læs også: *EIR*-artikel: [Krafft Ehricke og Lyndon LaRouche: »At løfte den menneskelige art ud af sin almindelige eksistens«](#)

Krafft Ehricke og Lyndon

LaRouche: At løfte den menneskelige art ud af sin almindelige eksistens

Det måske største, mest altomfattende aksiom, der har forurenset menneskers evne til at tænke klart i nu et halvt århundrede, er, at der er »grænser for vækst«, en øvre grænse for den menneskelige befolkningstilvækst – hvilket vil sige, at der sluttelig er et loft over menneskets evne til at gøre fremskridt. Der er mange manifestationer af dette falskneri: troen på, at befolkningstilvækst er iboende ondt; at vi bør stræbe efter at reducere vores indvirkning på planeten; at menneskelig aktivitet udplyndrer Jordens resurser, og vores udvikling ødelægger miljøet; eller, at vi befinder os i en konkurrencetilstand med andre folkeslag om en fastlagt mængde resurser. Den fælles virkning af disse variationer over et tema er at gøre os små; vi tænker småt, vi handler småt og vi afviser den form for metoder, der ændrer historien, som »umulige«.

(Titelbillede: Krafft Ehrlicke opfandt Måne-glidelanderen som et alternativ til motordrevet nedstigning til måneoverfladen, og som ville bruge 90 % mindre drivmiddel ved at benytte sig af Månens sandede og glasagtige jord til at sagtne fartøjets fart. Maleri af Chris Sloan.)

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 23. marts 2017:

Trump vil genoplive Hamiltons, Henry Clays og Lincolns "Amerikanske System"

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Imperiet kollapser: Lad os kæmpe for menneskehedens modne alder

Leder fra LaRouchePAC, 20. marts, 2017 – Præsident Trump er i færd med at drive Det britiske Imperium og dets satrapper i USA og hele verden ind i en tilstand af ren panik. Han afviser den »særlige relation« mellem USA og briterne og identificerer åbent de britiske og amerikanske efterretningstjenesters forbrydelser – forbrydelser, der har været velkendt meget længe (især siden Snowden), men som misdæderne mente, verden kunne formås til at glemme.

Myten om »den frie verden versus gudløs kommunisme« er smuldret i takt med, at Trump åbnet fremmer venskab med Rusland og Kina. Løgner om, at »verden er ved at brænde op

under den industrialiserede verdens kulstofudledninger« er blevet smidt over i kategorien for eventyr for børn, i stil med Walt Disney-filmen »Chicken Little«. Libertarianismens myte om, at »frihed« betyder legaliserede, narkotiske stoffer og uhindret spekulation, er stadig i live, men konfronteres med de sidste krampetrækninger i takt med, at lovgivning for Glass-Steagall og krig mod narko nu er på bordet.

FBI-chef James Comey og NSA-chef Michael Rogers blev stillet for Repræsentanternes Hus' Efterretningskomite, med den hensigt fra nogle kongresmedlemmers side at komme ind til sandheden bag løgnene og hysteriet imod både Rusland og præsidenten. I stedet sagde Comey, at han ikke kunne besvare sådanne spørgsmål, eftersom der i øjeblikket var undersøgelser i gang af både den angivelige russiske, undergravende virksomhed i præsidentvalgkampen og angivelig russisk, undergravende indflydelse over Trump og hans kampagne. Høringen udviklede sig til et freak-show, hvor flere Demokrater lød endnu mere sindssyge end Joe McCarthy-fanatikerne under Harry Trumans antikommunistiske heksejagter i 1950'erne.

Trump demonstrerede, at han ikke ville kues, ved at udsende to budskaber før åbningen af høringen:

* »James Clapper og andre erklærede, at der ikke findes beviser for, at Potus [President of the United States, – red.] intrigerede sammen med Rusland. Denne historie er FALSKE NYHEDER, og alle ved det!«

* »Demokraterne opfandt og promoverede den russiske historie som en undskyldning for at køre en frygtelig kampagne.«

Det, der mangler, og som er afgørende, er det, som Krafft Ehrlicke, geniet, hvis raketter bragte mennesket til Månen, kaldte den menneskelige races nødvendige modning. Hans koncept med den 'udenjordiske forpligtelse' (Extraterrestrial Imperative), der siger, at mennesket ikke er en jordbo, og at

der ikke er nogen grænser for vækst, satte en mission for menneskeheden for, at den skulle komme ud over stadiet med det barnagtige tidsfordrivs mudderkastning med krigsvåben, og til at opløfte den menneskelige ånd til stjernerne. Dette fordrer den nødvendige udvikling af alle verdens borgeres skabende evner.

I dag markerer LaRouche-organisationens lancering af »100-års jubilæumsugen for Krafft Ehrickes fødsel«. Arrangementer og videopræsentationer vil finde sted i hele USA og Europa i ugens løb, inklusive LaRouchePAC Policy Committee webcastet mandag (se https://www.youtube.com/watch?v=wV9fR_LeeEE). Denne særlige uge er ikke alene for at hædre Ehrickes liv og værk, men for at »udbrede hans skønne ideer om menneskehedens fremtid i universet«.

Ehricke er berømt for denne sætning: »Det er blevet sagt, 'Hvis Gud ønskede, at mennesket skulle flyve, ville Han have givet det vinger'. I dag kan vi sige, 'Hvis Gud ønskede, at mennesket skulle blive en rumrejsende art, ville Han have givet mennesket en Måne'.«

Men, tilføjede han, »teknologi er ikke løsningen på alle vore mangler. Dertil behøver vi at vokse, at modnes – men teknologi gør det nemmere«. Det var denne erkendelse af nødvendigheden af en kulturel transformation af det menneskelige samfund på Jorden, der tiltrak Ehricke til det nære venskab og samarbejde med Lyndon LaRouche og dennes bevægelse. Heri så Ehricke den nødvendige bestræbelse for at forbinde de forskellige civilisationer på vores planet, hver med deres forskellige filosofiske og kulturelle traditioner, for at gå sammen om den fælles bestræbelse på at opdage universets naturlige love og anvende dem til at opløfte arten som helhed.

Det nye paradigme, som Den Nye Silkevej repræsenterer, gør præcis dette og skaber et fællesskab af nationer med en fælles skæbne for fred gennem udvikling. Denne proces er nu hastigt ved at spredes i hele verden. Med Det britiske Imperiums magt

stærkt svækket, men endnu ikke død, er det menneskehedens presserende opgave at bringe USA og Europa ud af dette rådende ligs magt, for at skabe menneskehedens modne alder.

Foto: Solen går ned over Buckingham Palace.

100-års dagen for rumpioneren Krafft Ehrickes fødsel nærmer sig

Leder fra LaRouchePAC, 16. marts, 2017 – Næste fredag, den 24. marts, fejrer vi 100-års dagen for den store, tysk-amerikanske, visionære videnskabsmand, Krafft Ehrickes fødsel. Gid han endnu var i live, i dette enestående, men midlertidige øjeblik i historien, hvor vi, efter spildte årtier, omsider kan gå fremefter med virkeliggørelsen af hans planer for menneskehedens forædling. Da han ikke er her mere, påhviler det os, der er tilbage, at studere og indoptage hans tankegang i en grad, hvor han bliver en del af os, så han lever gennem os, og vi vinder de sejre, som han så klart forudså.

Selv om det globale rumprogram skylder Krafft Ehricke alt, så var han meget mere end en rumforsker. Som alle store videnskabsfolk; som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche, med hvem han havde et tæt samarbejde, så åbnede han et nyt vindue til den virkelige, menneskelige ånd. Han forstod og forklarede, at det er selve den fundamentale, unikke kerne i mennesket, der får det til at erobre enhver af naturens fremskudte grænser – og som nu bringer det frem til at udforske Solsystemet, og dernæst gå hinsides dette. I Ehrickes »Astronautikkens tre fundamentale love« skrev han, at det er menneskets »skæbne som et element i livet, der er begavet med fornuftens evne og den

i det iboende, moralske lovs visdom«. Og således er det. Men i andre skrifter gik Krafft endnu videre og sagde, på sin egen måde, at menneskets enestående talent for skabende fornuft udgør et unikt udtryk for selve universets inderste natur. Keplers store gennembrud kom fra en tilsvarende indsigt. Han og Krafft begreb, sammen med også Dante, »den kærlighed, der får Solen og de andre stjerner til at bevæge sig«.

En udarbejdelse af denne indsigt udgøres af Lyndon LaRouches Fjerde Lov, der på en vis måde indkapsler de tre andre af hans »Fire Nye Love« fra juni, 2014.

Efter at Obama, dømt, ligesom en Macbeth, af sine enorme forbrydelser, er faldet og stødt ud i vanære, har Det britiske Imperium mistet sin håndhæver, i det mindste for indeværende – præcis, som Lyndon LaRouche havde forudset. Efter den blodige tyrans omstyrtelse, er den nye præsident velmenende. Men intet kan erstatte Lyndon LaRouches intellektuelle lederskab; dette er lige så sandt i dag, som det har været siden 1970'erne.

Men det kræver, at I åbner øjnene: sejren er nu inden for rækkevidde. De Fire Love kan blive vedtaget. USA kan gå med i Den Nye Silkevej. USA kan gå sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer om at erobre rummet, fra hvilket udsigtspunkt Krafft Ehrlicke vil smile ned os.

Foto: Den tysk-amerikanske rumforskningspioner Krafft Ehrlicke (venstre) drøfter en satellitmodel til menneskelig beboelse, den 22. juni, 1958, før den første, bemandede rumflyvning fandt sted.

(Dette skete, da den sovjetiske kosmonaut (daværende russiske betegnelse), Jurij Gagarin, i 1961 blev det første menneske i rummet og den første til at gå i kredsløb om Jorden.)

Hvad kan du gøre for menneskeheden?

Leder fra LaRouchePAC, 17. marts, 2017 – Det værste, der kan ske for et bankerot og dekadent imperium, hvis fortsatte magt afhænger af formbarheden hos befolkningen, som er beregnet at skulle være dets offer, er, at folk begynder at afsløre deres bluff. Dette er, til stor fortrydelse i City of London og på Wall Street, en afgørende proces, der er i gang over hele planeten.

Den kinesiske regering er, f.eks., i færd med at feje dem til side, der opfordrer til konfrontation mellem USA og Kina, og erklærer i stedet, at der er »lyse udsigter for et samarbejde mellem Kina og USA« samtidig med, at de minder verden om, at »Kina fortsat vil være en vigtig motor for verdens vækst«, som premierminister Li Keqiang udtalte den 15. marts. Et møde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump forventes nu afholdt i begyndelsen af april.

Rusland går heller ikke med på Londons »skal vi to, du og ham, slås«-spil. Russiske topanalytikere afviser den seneste videoprovokation fra CNN imod Vladimir Putin ved at bemærke, at »Vesten forsøger nu at bruge den sidste chance, der stadig eksisterer, før Putin møder Trump, for at dæmonisere den russiske præsidents person«.

Og internt i USA finder der en voksende gæringsproces sted i befolkningen og blandt politiske personer, i den gruppe, der har fået nok af Wall Street og deres marionetter i Washington, og som i stedet ligger på linje med Lyndon LaRouches politiske krav om en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-lov og udviklingen af avancerede, videnskabelige missioner for menneskeheden, såsom fusionskraft og udforskning af rummet – sammen med de andre elementer i LaRouches Fire Love.

I dag responderede Lyndon LaRouche til Wall Streets insisteren på at sabotere Glass-Steagall, og på at lukke de få kernekraftværker, der stadig måtte være i drift i USA. »Dette er en total, idiotisk fejltagelse«, udtalte han. »Vi må absolut bekæmpe det her, og vinde; man kan ikke opretholde realøkonomien uden denne beskyttelse«, den beskyttelse, der tilvejebringes af kernekraft og andre, avancerede, videnskabelige kapaciteter.

LaRouche fremsatte krav til sine medarbejdere om at lancere et nationalt mobiliseringsfremstød for at fremme en respons til disse spørgsmål i befolkningen: Det er et spørgsmål om en handling, der må udføres. Han udtalte, at den store, tysk-amerikanske rumfartspioner Krafft Ehrickes liv og arbejde – Ehricke, der byggede Saturnraketten, der bragte USA til Månen – bør bruges i denne henseende, fordi det er et aktuelt spørgsmål, der peger på den form for forbedringer, som behøves. Ehricke var en dyrebar person, et menneske, der gik hele vejen for at præstere resultater. Ved at støtte mindet om, hvad han har gjort for nationen, og for verden, kan vi stille følgende spørgsmål til vore amerikanske medborgere:

Hvad kan du gøre for menneskeheden? Ikke kun for de umiddelbare, politiske hensigter, men, hvad kan du gøre for deres intellekt?

Foto: Saturn V-raketten blev brugt til at sende astronauter til Månen. (NASA)

Det sker i Verden –

Infrastruktur, videnskab & teknologi; nr. 14

Gang i verden: Korte artikler om opbygning af infrastruktur, rumforskning m.m. I dette nummer bl.a.:

- **Det indiske rumprogram's 'bemærkelsesværdige præstation':** En enkelt raket opsender 104 satellitter fra syv nationer (titelbillede)
- **Obamas og Prins Charles' klimasvindel: Datamanipulation afsløret**
- **Hvornår overhaler Kina USA med produktion af kernekraft?**

Download (PDF, Unknown)

Trumps tale til Kongressen: Vil Obamas kupforsøg imod ham blive overvundet?

Leder fra LaRouchePAC, 28. februar, 2017 – De intense angreb mod præsident Donald Trump fra liberale, »globalistiske« medier og partiledere i Europa og USA bliver nu afsløret som et kupforsøg imod ethvert samarbejde, eller blot relationer, mellem USA og Rusland. Som formand for Efterretningskomiteen i Repræsentanternes Hus, Devin Nunes, vurderede det i går: »Dette er en ny McCarthyisme«. Forhåbentlig er det afslørede

kup ved at miste terræn.

Men der er nu afgørende spørgsmål om præsidentens tale til en samlet Kongres i aften.

Hvordan vil præsidenten tackle disse krav, i McCarthy-traditionen, om en politik for konfrontation, og endda krig, med Rusland og Kina?

Vil præsident Trump, som han har indikeret, fremlægge planer for storstilede investeringer i den amerikanske økonomi, i moderne infrastruktur? Dette er ikke alene det mest udbredt støttede løfte i Trumps præsidentskab. Det er også de midler, ved hvilke reel produktivitet og produktiv beskæftigelse atter kan indføres i en økonomi, som uden dette står over for endnu et umiddelbart finanssammenbrud. Store europæiske banker rapporterer om enorme tab. Alene spredningen af antydningen i finansmedierne om, at Trumps meget omdiskuterede infrastrukturplaner er sat »i venteposition«, har ført til advarsler fra sådanne personer som tidligere embedsmand i Reaganregeringen, David Stockmann, samt fra andre »markedsanalytikere«, om, at en generel 'udblæsning' af gæld vil finde sted i dette forår.

Det afgørende spørgsmål er en *kreditinstitution i Hamiltons tradition*, for at disse investeringer kan virkeliggøres på det mest produktive, teknologiske niveau. Planer om skattelettelser »for infrastruktur« vil intet frembringe.

Vil præsidenten tale om rumprogrammet og sit antydede ønske om en snarlig tilbagevenden til bemandet udforskning og udvikling af Månen? Den 24. februar kom NASA med visse indikationer på basis af et krav fra regeringen om en indledende undersøgelse. De peger på et stadig højere niveau af fremskridt inden for produktivitet. Månen er ikke blot det næste prøveområde for nye teknologier og nye energiresurser; den udgør også menneskehedens afgørende første skridt til Solsystemet, og hinsides dette.

Dette var det førende diskussionsemne ved mandagens møde i LaRouchePAC National Policy Committee.

Vil præsident Trump foreslå Glass/Steagall-loven for Kongressen, som han gjorde i oktober under sin kampagne; og som begge de politiske partiers platforme ved præsidentvalget krævede? Den tværpolitiske støtte til loven er vokset betragteligt i den amerikanske befolkning, under truslen om et endnu mere ødelæggende finanssammenbrud.

Uden at opdele Wall Streets og Londons storbanker og nedlukke deres spekulationskasinoer – før de endnu engang nedsmelter – vil hverken investeringer i produktivitet og videnskabeligt fremskridt, eller udlån til produktiv beskæftigelse, finde sted.

Og igen, de »Fire Nye Love til at redde nationen«, som Lyndon LaRouche for to et halvt år siden skiteserede som afgørende – og for hvilke tusindvis af appeller er blevet overbragt til Det Hvide Hus i ugen op til præsidentens tale i aften. Som LaRouche allerede dengang, i juni 2014, sagde, så er de handlinger, der gives udtryk i disse »Fire Love«, ikke »en mulighed«, men en uopsættelig nødvendighed.

Udforsk stjernerne med LaRouches Fire Love

Leder fra LaRouchePAC, 26. februar, 2017 – Nogle af jer, der læser dette i dag, vil gå videre til at blive astronauter, der udforsker nye verdener. Dette er betydningen af en ikke-falsk nyhed (endelig), som *Washington Post* dækkede den 15. feb. De

skrev, at »præsident Trump har indikeret, at han ønsker at sætte et aftryk i rummet. Under sin overgangsperiode talte han med historikeren Douglas Brinkley om John F. Kennedys berømte løfte fra 1961 om at tage til Månen før årtiets slutning. Nu kunne Trump og hans folk gøre noget lignende; kræve, at NASA sender astronauter i kredsløb om Månen før slutningen af 2019. *WP* fortsætter med at bemærke, at NASA havde planer om at afprøve sin nye raket, Saturn-V klasse SLS, med Orion astronautkapslen, i en ubemandet mission i slutningen af 2018. Der var ikke planlagt en bemanded mission før flere år senere – men nu har præsident Trumps administration beordret NASA til at undersøge muligheden for at tilføje astronauter til denne første opsendelse, med henblik på et bemanded kredsløb omkring Månen før slutningen af 2019.

Space News rapporterede den 24. feb., at associeret administrator for NASA, Bill Gerstenmaier, sagde, at undersøgelsen kunne være klar om en måneds tid. »Vi må undersøge, hvad vi i realiteten vinder ved at sætte mandskab på denne opsendelse. Fremmer dette virkelig i betydelig grad vores generelle evne til at komme frem til en kapacitet for at bringe mennesker, muligvis rutinemæssigt, til den umiddelbare nærhed af Månen og operere sikkert?« Associeret viceadministrator for NASA, Bill Hill, tilføjede: »Vi ved, at det vil kræve en betydelig mængde penge, som vil blive nødvendige ret hurtigt for at gennemføre det, vi må gøre.«

I relation hertil har præsident Trump endnu ikke annonceret sit valg til administrator for NASA, men *Space News* og andre medier hævder, at tre personer er under overvejelse som de mest sandsynlige: kongresmedlem Jim Bridenstine (R-OK), der aktivt fører kampagne for udnævnelsen; tidligere NASA-administrator Mike Griffith; og den højt dekorerede testpilot og astronaut Eileen Collins. Sidstnævnte har talt for det Republikanske Konvent, men støttede efter sigende ikke Donald Trump i sin tale; vi har intet andet kendskab til hendes synspunkter på nuværende tidspunkt, men vi ved en masse om de

to andre.

Kongresmedlem Bridenstine har været pilot i flåden. En del af hans kampagne for NASA-stillingen var et substantielt blogindlæg fra 29. dec., »Hvorfor Månen betyder noget«. [<http://bridenstine.house.gov/blog/?postid=772>]

Selv om han ikke nævner Lyndon LaRouche, så baserer han sin politik for at vende tilbage til Månen som en base, hvorfra rummet kan erobres, på Ronald Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev udtænkt af LaRouche.[1] Han går videre med at opfordre til udvikling af Månens resurser, på en måde, der minder én om Krafft Ehrlicke, og skriver for eksempel:

»Fra opdagelsen af vand-is på Månen og frem til i dag burde det amerikanske mål have været en permanent post med månefartøjer og maskiner, med lejlighedsvis bemandede missioner til at udføre forskning og vedligeholdelse, med det formål at bruge Månens materialer og energi til at nedbringe omkostningerne og forøge de amerikanske operationers kapacitet i rummet denne side Månen og det interplanetariske rum.

Dette er også det første skridt til bemandede missioner dybere ud i vort Solsystem. En permanent tilstedeværelse af mennesker på andre himmellegemer kræver anvendelse af resurser på stedet. Månen, med dens tre dage lange nødrejse tilbage til Jorden, repræsenterer det bedste sted at lære, træne og udvikle de nødvendige teknologier og teknikker for *in situ* anvendelse af resurser og en eventuel længerevarende tilstedeværelse af mennesker på Mars. Lykkeligvis begynder Rumopsendelsessystemet og Orion at teste i 2018. Dette system kunne, med et kommercielt landingsfartøj, hurtigt anbringe maskiner og robotter på Månen for at indlede denne økonomi i rummet på denne side af Månen. Med den rette ledelse fra præsidentskabet kunne mennesker vende tilbage på kort sigt; denne gang for at blive.«

Bridenstine konkluderer:

»Udnyttelse af rummet har transformeret menneskenes vilkår, inklusive, hvordan vi kommunikerer, navigerer, producerer mad og energi, udøver bankvirksomhed, forudsiger vejret og gennemfører katastrofehjælp. Alt imens mange af disse landvindinger er et resultat af privat investering og kommercielle markeder, så er de kun mulige, fordi USA's regering tog lederskabet og løb risici for disse kapaciteter. I dag oplever vi en renæssance for rumforskning ... Et fornyet fokus på at udnytte Månen kan være med til at fremme disse fremskridt og præstationer. De valg, vi træffer nu, kan for altid gøre Amerika til den fremtrædende rumfartsnation.«

Den anden kandidat, Mike Griffith, er velkendt for os. Efter en karriere som førende rumfartsingeniør og eksekutiv, var han den NASA-administratør, der trak sig tilbage, da Obama annullerede programmet Constellation, en annullering, for hvilken Lyndon LaRouche sagde, at Obama havde gjort sig fortjent til afsættelse ved en rigsret. Griffin er fuldt ud enig i en permanent tilbagevenden til Månen som en base for udforskning af Mars og derudover.

Wikipedia rapporterer: »I en forklaring for Kongressen om fremtiden for bemandede rumrejser, udtalte han, 'for mig er det ene, enkeltstående, overordnede mål for bemanded rumfart, den menneskelige bosættelse af Solsystemet, og sluttelig, ud over dette. Jeg kan ikke se noget mindre formål, der er tilstrækkeligt til at retfærdiggøre foretagendets vanskelighed, og intet større formål er muligt'. I sin forklaring var han ligeledes fortæller for tunge løfteraketter, udvikling af kernekraftssystemer til rummet, *in situ* resurseudnyttelse og billige, mellemstore transportfartøjer til lavt kredsløb om Jorden.« Ligesom præsident Trump sætter Mike Griffith spørgsmålstegn ved menneskeskabt global opvarmning og de forholdsregler, der tages imod den.

Alle de ovennævnte ting er i overensstemmelse med præsident

Trumps egne synspunkter, som han har udbredt. Selv om hans kritikere fra den britiske imperiefraktion uophørligt gentager, at præsident Trumps synspunkter og politikker skulle være en form for »gåde«, så er der i realiteten ingen præsidentkandidat i nyere tid, med undtagelse af Lyndon LaRouche, der har gjort sine politikker så krystalklare, som Donald Trump har gjort, og det gentagne gange.

For eksempel sagde kandidat Donald Trump til et møde i Sanford, Florida, den 25. oktober sidste år:

»Jeg vil befri NASA fra begrænsningen med primært at tjene som et logistikagentur for aktiviteter i lavt kredsløb om Jorden – 'big deal'. I stedet vil vi genorientere NASA's mission for rumforskning. Under en Trump-administration vil Florida og Amerika anføre vejen mod stjernerne.

En hjørnesteen i min politik er, at vi i betragtelig grad vil udvide partnerskabet mellem det offentlige og det private, for at maksimere mængden af investering og finansiering, der er til rådighed for rumforskning og udvikling af rummet. Dette betyder at opsende og operere store rumaktiver, lige her (i Florida), som giver beskæftigelse til tusinder og ansporer innovation og økonomisk vækst.«

I sin indsættelsestale den 20. januar sagde præsident Trump: »Vi står ved et nyt årtusindes fødsel, rede til at fravryste rummet dets mysterier, og til at befri Jorden for sygdommenes elendighed.«

Uden Lyndon LaRouches utrættelige arbejde hen over så mange årtier kunne vi aldrig have opnået de muligheder, som i dag er så indlysende for alle, der ikke er totalt moralsk blinde. Uden Lyndon LaRouches lederskab for fremtiden, ville disse aldrig tidligere sete muligheder, som legemliggør alle de tidligere generationers drømme og forhåbninger, hvilket Krafft Ehrlicke forstod, have været forpasset og tabt. Virkeliggørelsen af disse håb kræver Lyndon LaRouches »Fire

Nye Love«, fra juni 2014.[2]

Foto: (6. januar, 2017): NASA-astronaut Peggy Wilson ses her under en 'spadseretur i rummet' under Expedition 50 om bord på den Internationale Rumstation.

[1] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6976>

[2] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1460> og
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=16722>